

I servi-registi

Men. Asp. 221-255

ΜΑΓΕΙΡΟΣ

ἂν καὶ λάβω ποτ' ἔργον, ἢ τέθνηκέ τις,
εἴτ' ἀποτρέχειν δεῖ μισθὸν οὐκ ἔχοντά με,
ἢ τέτοκε τῶν ἔνδον κυοῦσά τις λάθραι,
εἴτ' οὐκέτι θύουσ' ἐξαπίνης, ἀλλ' οἴχομαι
ἀπιὼν ἐγὼ. τῆς δυσποτημίας.

Δα. πρὸς τῶν θεῶν, 225
μάγειρ', ἄπελθε.

(Μα.) νῦν δέ <σοι> τί δοκῶ ποεῖν;
λαβὲ τὰς μαχαίρας, παιδάριον, θᾶπτόν ποτε.
δραχμῶν τριῶν ἦλθον δι' ἡμερῶν δέκα
ἔργον λαβών· ὤμιην ἔχειν ταύτας· νεκρὸς
ἐλθὼν τις ἐκ Λυκίας ἀφήρηται βίαι 230
ταύτας. τοιοῦτου συμβεβηκότος κακοῦ
τοῖς ἔνδον, ἱερόσυλε, κλαούσας ὀρῶν
καὶ κοπτομένας γυναῖκας ἐκφέρεις κενὴν
τὴν λήκυθον; μέμνησο καιρὸν παραλαβῶν
τοιοῦτον. οὐ Σπινθηρ', Ἀριστείδην δ' ἔχω, 235
ὑπηρετήν δίκαιον· ὄψομαί σ' ἐγὼ
ἄδειπνον. ὁ δὲ τραπεζοποιὸς καταμενεῖ
εἰς τὸ περιδείπνον τυχὸν ἴσως.

ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΙΟΣ

δραχμὴν ἐγὼ
ἂν μὴ λάβω κοπτόμενος ὑμῶν οὐδὲ ἔν
αὐτὸς διοίσω.

Δα. πρόαγε· τοῦτον οὐδ' [·]·ς 240
(desunt fortasse uersus i vel ii)

[·]·έλλων ἄρα
[·]·]α πρῶτ[α·]·]τα.

Δα. πάνυ μ[ὲν] οὔν.
[Τρ.] κακὸς κακῶ]ς ἀπόλοιο τοίνυν νῆ Δία 245
τοιό]γδ[ε π]εποηκῶς, ἀπόπληκτε· χρυσίον
ἔχων τοσοῦτο, παῖδας, ἦκεις δεσπότη
ταῦτ' ἀποκομίζων; κούκ ἀπέδρας; ποταπὸς π[οτ' εἶ;
(Δα.) Φρύξ.

(Τρ.) οὐδὲν ἱερόν· ἀνδρόγυνος· ἡμεῖς μόνοι
οἱ Θραϊκῆς ἐσμεν ἄνδρες· οἱ μὲν δὴ Γέται,
Ἄπολλον, ἀνδρεῖον τὸ χρῆμα· τοιγαροῦν 250
γέμουσιν οἱ μυλῶνες ἡμῶν.

Δα. ἐκποδῶν
ἀπαλλάγηθ' ἀπὸ τῆς θύρας· καὶ γάρ τινα
ὄχλον ἄλλον ἀνθρώπων προσιόντα τουτονὶ
ὀρῶ μεθυόντων. νοῦν ἔχετε· τὸ τῆς τύχης
ἄδηλον· εὐφραίνεσθ' ὄν ἔξεστιν χρόνον. 255